

KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATKI NA KOMISARZA**Dubravka ŠUICA****Region śródziemnomorski****1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista**

Jakie aspekty Pani kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłaby Pani odpowiedzialna? Jak przyczyni się Pani do realizacji wytycznych politycznych Komisji? Jak zamierza Pani uwzględnić aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pani resortowi? W jaki sposób będzie Pani realizować włączanie problematyki młodzieżowej do głównego nurtu polityki?

Jak może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej ani w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pana rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Dla pełnej przejrzystości muszę oświadczyć, że nie urodziłam się w demokracji! Mimo że żyłam w niedemokratycznym systemie, dzięki wspólnym wartościom czułam związek z tymi, którzy nie należeli do tego systemu. Nadzieja na lepsze życie przyszłych pokoleń pomaga łączyć ludzi z różnych części świata! Jestem zdecydowaną orędowniczką demokracji właśnie dzięki tym doświadczeniom. Demokracja jest przywilejem i obowiązkiem i dlatego popieram wytyczne polityczne na lata 2024–2029 oparte na demokracji i sprawiedliwości społecznej, zrównoważonym dobrobycie oraz obronności i bezpieczeństwie. Nie ma wątpliwości, że najlepszą opcją dla Europy jest zdecydowanie Unia.

Już po raz drugi zwracam się do Parlamentu Europejskiego o zatwierdzenie mojej kandydatury na komisarza. Tym razem ubiegam się o tekę regionu śródziemnomorskiego. Historia osób takich jak ja świadczy o geopolitycznej i strategicznej sile Unii Europejskiej jako podmiotu na arenie regionalnej i globalnej. Moja trzydziestoletnia kariera nauczycielki oraz polityczki wybranej na wszystkich szczeblach sprawowania władzy stanowi doskonałą podstawę do realizacji celów na szczeblu europejskim. Moje doświadczenie dwóch kadencji na stanowisku burmistrza Dubrownika (2001–2009) jest szczególnie cenne, ponieważ cała polityka dotyczy szczebla lokalnego! W tym czasie założyłam pierwszą dziecięcą radę miasta. Demokracja przedstawicielska musi przynosić korzyści wszystkim obywatelom. W latach 2000–2011 byłam również członkinią parlamentu Chorwacji. Przez 10 lat (2004–2014) pełniłam funkcję wiceprzewodniczącej Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy, którego głównymi filarami są demokracja, praworządność i prawa człowieka.

Jako Europejka z przekonania mam bogate doświadczenie w procesie integracji Chorwacji z Unią Europejską, w szczególności jako wiceprzewodnicząca Komisji Integracji Europejskiej w parlamencie Chorwacji. Byłam również posłanką do Parlamentu Europejskiego przez 4 kolejne kadencje i pełniłam funkcję wiceprzewodniczącej Komisji Spraw Zagranicznych. Przez 5 lat pełniłam funkcję wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej do spraw demokracji i demografii. Doświadczenie to ugruntowało moje kolegialne podejście do pracy i przygotowało grunt dla naszych prac w kolejnej kadencji. Kolegialność ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia spójności, skuteczności i jakości strategii politycznych, które realizujemy dla naszych obywateli. Zobowiązuję się realizować priorytety Unii Europejskiej wraz z przewodniczącą i wszystkimi koleżankami i kolegami. Zawsze w pełni przestrzegałam traktatów UE i obowiązku działania w interesie europejskim. Niezależność mojej roli nigdy nie podlegała dyskusji. Jeżeli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę w pełni przestrzegać litery i ducha Traktatu oraz działać w interesie europejskim, bez przyjmowania żadnych instrukcji, zgodnie ze zobowiązaniami traktatowymi (art. 17 ust. 3 TUE, art. 245 i 339 TFUE). Zobowiązuję się unikać sytuacji, w których zakwestionowane mogłyby zostać moja niezależność, bezstronność i dostępność dla Komisji. Będę nadal przestrzegać kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej i jego przepisów dotyczących konfliktu interesów. Moje oświadczenie o braku konfliktu interesów jest kompletne i publicznie dostępne. Będę je

aktualizować jak najszybciej, gdy tylko będzie to niezbędne. Jako posłanka do Parlamentu Europejskiego z długim stażem konkretnie dowiodłam, że wypełniam wszystkie zobowiązania wobec instytucji europejskich.

Będę nadal przestrzegać zasady równouprawnienia płci we wszystkich obszarach mojej działalności zgodnie z celami strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025 i planu działania w sprawie równości płci III. W moim obecnym gabinecie kobiety są dobrze reprezentowane. Nie widzę powodu, dla którego miałabym zmieniać obecne podejście. Walka o równouprawnienie płci to również wdrażanie przyjętych zasad. Jako była posłanka do Parlamentu Europejskiego od 2013 r. i jako wiceprzewodnicząca ugrupowania kobiet w EPL jestem aktywną zwolenniczką równości płci we wszystkich obszarach polityki europejskiej i w ramach europejskich procesów decyzyjnych. W komisji FEMM pracowałam nad udoskonaleniem przepisów dotyczących równości. Praca w pierwszej w historii zrównoważonej pod względem płci Komisji Europejskiej wzbogaciła nasz proces kształtowania polityki. W mojej obecnej roli kierowałam pracami nad strategią na rzecz praw dziecka. Mam duże doświadczenie w kontaktach z dziećmi i młodzieżą, również z perspektywy międzypokoleniowej. Młodzi ludzie stanowią jedną trzecią europejskich paneli obywatelskich (opartych na panelach organizowanych w ramach Konferencji w sprawie przyszłości Europy, której współprzewodniczyłam). Będę organizować coroczne dialogi z młodzieżą na temat polityki zgodnie z moimi ogólnymi przekonaniem o potrzebie uczestnictwa obywateli w naszych pracach. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, skoncentruję się na zwiększeniu strategicznej roli UE w regionie i nadaniu priorytetu nowemu paktowi na rzecz regionu śródziemnomorskiego – kompleksowej strategii opartej na programie dwustronnym i regionalnym z konkretnymi inicjatywami, między innymi w zakresie energii i współpracy w dziedzinie czystych technologii oraz edukacji i tworzenia miejsc pracy dla młodzieży. Przewodnicząc chorwackiej delegacji parlamentarnej w Zgromadzeniu Parlamentarnym Unii dla Śródziemnomorza, uzyskałam duże poparcie dla mojego sprawozdania na temat głównych wyzwań stojących przed regionem śródziemnomorskim, w tym wpływu czynników demograficznych. Stanowi ono dobrze utrwalonego kontekst dla moich przyszłych prac na rzecz regionu, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Czy może Pani zobowiązać się do należytego informowania Parlamentu o swoich działaniach i działaniach podległych Pani departamentów? W jakim zakresie uznaje Pani swoją odpowiedzialność przed Parlamentem?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pani w stanie podjąć w odniesieniu do zaangażowania i obecności w Parlamencie, zarówno w komisjach, jak i na posiedzeniach plenarnych, w odniesieniu do przejrzystości, współpracy i skutecznych działań w następstwie stanowisk Parlamentu oraz składanych przez niego wniosków w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pani gotowa udostępniać Parlamentowi na czas informacje i dokumenty na równi z Radą?

Moje osiągnięcia w całej mojej karierze i na zajmowanym przeze mnie obecnie stanowisku dowodzą tego, że przywiązuję dużą wagę do stosunków międzyinstytucjonalnych, w szczególności z Parlamentem Europejskim. Szacunek dla posłanek i posłów zawsze był wiodącą zasadą w mojej pracy i nadal tak będzie, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona. Będąc posłanką do Parlamentu Europejskiego, apelowałam do Komisji Europejskiej o pełną przejrzystość. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, nadal będę postępować zgodnie z duchem tego apelu w dobrze funkcjonującej i odpornej demokracji przedstawicielskiej. To nie są tylko obietnice. Moje czyny mówią same za siebie. Moje pierwsze przemówienie na stanowisku wiceprzewodniczącej Komisji wygłosiłam w Parlamencie 15 stycznia 2020 r. Powiedziałam wówczas, że uważam Parlament za bliskiego przyjaciela i rzetelnego partnera, z którym wspólnie chcę realizować zadania dla dobra naszych obywateli. Przez otwarty dialog i skuteczną współpracę z Parlamentem dopilnuję, aby w miarę realizacji naszego programu na rzecz wzmocnionego partnerstwa śródziemnomorskiego nasze inicjatywy odzwierciedlały aspiracje i potrzeby Europejczyków. Do tej pory regularnie spotykałam się z szanownymi Posłami i Posłankami pracującymi w charakterze sprawozdawców, kontrsprawozdawców i koordynatorów.

W 2019 r. zobowiązałam się na piśmie, że zawsze będę opowiadać się za ścisłą współpracą ze wszystkimi instytucjami europejskimi. Przykładem jest Konferencja w sprawie przyszłości Europy, w ramach której stworzyliśmy wspólną deklarację i bezprecedensowy wspólny sekretariat, który ułatwiał nam współpracę. Gdy zakończył się etap deliberacji, nadal współpracowaliśmy nad dalszymi działaniami i ocenami konferencji – każda instytucja w zakresie swoich własnych kompetencji. Jak zapowiedziano w wytycznych politycznych przewodniczącej Ursuli von der Leyen, będę wspierać kolegium, uczestnicząc w debatach plenarnych, posiedzeniach komisji i posiedzeniach trójstronnych związanych z proponowanym mi zakresem obowiązków. Aby nadal zacieśniać szczególne stosunki między Parlamentem a Komisją, będę wspierać środowisko szacunku i zaufania, w tym dyskusje przy drzwiach zamkniętych z komisją AFET i innymi właściwymi komisjami i grupami roboczymi. Moje zadania w dziedzinie demokracji i demografii wiązały się z regularną wymianą

informacji na temat nowych wniosków oraz stanu prac nad różnymi inicjatywami, z udziałem różnych komisji, między innymi EMPL, AFCO, LIBE i FEMM. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę nadal opowiadać się za przejrzystym przepływem informacji.

Współpraca z Parlamentem, jedyną instytucją bezpośrednio reprezentującą obywateli europejskich, ma zasadnicze znaczenie zwłaszcza ze względu na jego rolę współprawodawcy. Zobowiązuję się do pełnego wdrażania postanowień Traktatów w ramach naszej współpracy. Dopilnuję, aby podległe mi służby konsekwentnie i proaktywnie przekazywały członkom Parlamentu informacje w odpowiednim formacie. Nasze stosunki będą opierać się na lojalności, zaufaniu, przejrzystości, dwukierunkowym przepływie informacji i wzajemnej pomocy. Będę nadal kierować się zasadami określonymi w porozumieniu ramowym z 2010 r. Popieram również zobowiązanie przewodniczącej do dalszego wspierania silniejszej roli Parlamentu w inicjowaniu i kształtowaniu przepisów prawnych oraz priorytetowego traktowania w programie Komisji rezolucji Parlamentu na mocy art. 225 dotyczących wniosków ustawodawczych i dyskusji na ten temat w formie zorganizowanego dialogu z odpowiedzialnymi komisjami parlamentarnymi.

Moje prace nad nowym paktem na rzecz regionu śródziemnomorskiego będą opierać się na obszernym doświadczeniu Parlamentu Europejskiego w dziedzinie polityki sąsiedztwa i w pogłębianiu strategicznych i kompleksowych partnerstw w regionie. Zobowiązuję się do terminowej, rzeczowej i kompleksowej współpracy z posłami i posłankami do Parlamentu Europejskiego.

Korzystając z okazji, pragnę również podkreślić znaczenie, jakie przywiązuję do stosunków międzyinstytucjonalnych w sensie ogólnym, a w szczególności do utrzymania doskonałej współpracy z organami doradczymi – Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Europejskim Komitetem Regionów.

Pytania Komisji Spraw Zagranicznych

3. W wytycznych politycznych na następną kadencję Komisji Europejskiej na lata 2024–2029 podkreślono potrzebę bardziej strategicznego podejścia do szerszego sąsiedztwa UE, zwłaszcza regionu Morza Śródziemnego. Pani zakres kompetencji obejmuje nie tylko region Morza Śródziemnego, ale również szersze południowe sąsiedztwo, w tym Bliski Wschód. Jak postrzega Pani podział zadań i uzupełnianie się ról z wysokim przedstawicielem / wiceprzewodniczącym Komisji w kwestiach dotyczących Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej? Z zastrzeżeniem procedur decyzyjnych Komisji, jakie byłyby Pani konkretne priorytety i cele w tym zakresie kompetencji w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej (w okresie kadencji) oraz jakie główne wyzwania (międzynarodowe, regionalne, dwustronne, instytucjonalne itp.) dostrzega Pani na drodze do realizacji tych priorytetów i celów. W jaki sposób zamierza im Pani sprostać?

Czuję się zaszczycona, że przewodnicząca wyznaczyła mnie do pełnienia tej strategicznie ważnej funkcji. Jestem w pełni świadoma ogromnej odpowiedzialności, z jaką wiąże się to stanowisko – chodzi przecież o zdefiniowanie na nowo stosunków między UE a szerszej rozumianym południowym sąsiedztwem w szczególnie trudnych czasach.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, moim nadrzędnym celem będzie wykorzystanie pełnego wachlarza polityk i instrumentów UE w takich dziedzinach tak:

- a. współpraca gospodarcza i rozwojowa,
- b. energia,
- c. transport,
- d. łączność cyfrowa,
- e. migracja, w tym partnerstwa w zakresie talentów
- f. oraz inne obszary polityki.

Moja wizja obejmuje wykorzystanie tych wszystkich narzędzi do zapewnienia stabilności, pokoju i dobrobytu w regionie. Musimy pielęgnować nasze partnerstwa oraz poprawiać reputację i wiarygodność UE jako niezastąpionego partnera, na którym można polegać. Wiem jednak również, że stoi przed nami wiele **wyzwań**.

1. Niestabilna sytuacja na Bliskim Wschodzie jest bezprecedensowa, co skutkuje zapotrzebowaniem na pomoc humanitarną i wiąże się z ryzykiem przesiedleń uchodźców. Jeśli chodzi o Afrykę Północną, wyzwania związane ze zmianą klimatu i wysokim poziomem bezrobocia wśród młodych ludzi wymagają większych inwestycji.
2. Nasi rywale osiągają postępy w regionie. Kraje takie jak Chiny czy Rosja narzucają własne narracje i promują swoje interesy. Cierpi przy tym reputacja UE.
3. W wielu krajach kurczy się przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego i podważane są zasady demokracji i podstawowe wolności. Obniża to poziom dobrobytu i stabilności gospodarczej, a także stanowi zagrożenie dla długoterminowego bezpieczeństwa na szczeblu krajowym i regionalnym.
4. Wiele gospodarek w regionie jest niestabilnych i dotyka je wysoka inflacja, niekorzystny bilans płatniczy, powolny wzrost gospodarczy i wysokie bezrobocie strukturalne.
5. Region odnotowuje wprawdzie szybki wzrost liczby ludności, ale kobiety i młodzież nie są wystarczająco zintegrowani na rynku pracy, co prowadzi do utraty szans i słabych wyników gospodarczych.
6. Wyzwania związane ze zmianą klimatu i dostępem do zasobów wywierają dodatkową presję na najsłabsze grupy społeczne i kluczowe sektory gospodarki, takie jak rolnictwo i turystyka, co skutkuje negatywnym efektem mnożnikowym.

Dążymy do zaangażowania się w konstruktywny dialog i współpracę z krajami południowego sąsiedztwa w oparciu o wspólne interesy i wartości. Korzystając z różnorodnych środków politycznych, możemy stworzyć możliwości z korzyścią dla obu stron.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zobowiązuje się do **ściślej współpracy z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą**. Jako komisarz z doświadczeniem doskonale znam zasadę kolegalności, która ma służyć naszym obywatelom. Ściśle współpracując z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą, zapewnimy jednolitą reakcję UE na złożone wyzwania w regionie Morza Śródziemnego, między innymi na Bliskim Wschodzie, w Afryce Północnej i w państwach Zatoki Perskiej. Skuteczna i ścisła koordynacja działań politycznych oraz ich realizacja, wsparta wysiłkami dyplomatycznymi, będą miały kluczowe znaczenie dla wzmocnienia głosu i roli UE w regionie. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, pokieruję pracami nad **nowym paktem na rzecz regionu śródziemnomorskiego**, ściśle współpracując z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i innymi komisarzami. Zgadzamy się z naszymi partnerami, że wzmocnione partnerstwo śródziemnomorskie jest strategicznie nieodzowne i jest niezbędnym warunkiem naszego wspólnego zrównoważonego dobrobytu, bezpieczeństwa i odporności. Jest to silny punkt wyjścia, od którego możemy rozpocząć budowę już teraz – na rzecz przyszłości. Nie ulega wątpliwości, że UE pozostaje najważniejszym partnerem regionu pod względem handlu, wsparcia finansowego i mobilności. Jak już wcześniej powiedziałam, z tą rolą wiąże się wielka odpowiedzialność. Nowy pakt na rzecz regionu śródziemnomorskiego ma zapewnić bardziej ukierunkowane, zintegrowane podejście, z konkretnymi ramami operacyjnymi zaangażowania UE oraz jaśniejszą ofertą współpracy wzajemnie korzystnej dla nas i dla naszych partnerów. Jestem przekonana, że nasi partnerzy uznają to za konstruktywną i pozytywną zmianę w naszych relacjach.

Dlatego też uważam, że pakt stanowi **potrójną szansę**: po pierwsze, na podkreślenie, że UE uznaje stosunki z regionem i w jego obrębie za priorytet polityczny; po drugie, na odbudowę zaufania przez szeroko zakrojony dialog i konsultacje; po trzecie, na opracowanie śmiałego i ukierunkowanego programu, opartego na uzgodnionych i konkretnych priorytetach w dziedzinach przynoszących korzyści obu stronom. Nowy pakt powinien opierać się na obecnym programie na rzecz regionu śródziemnomorskiego i koncentrować się na takich obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, jak inwestycje, handel, stabilność gospodarcza, tworzenie miejsc pracy, łączność, energia, transport, żywność, bezpieczeństwo i migracja, a także edukacja i nauka. Podkreślam, że nowy program musi być ukierunkowany na ludzi i umożliwiać dalsze prowadzenie we współpracy z krajami partnerskimi inicjatyw opartych na wspólnych wartościach i dialogu, wspierających dobre rządy, ochronę praw człowieka i wolności obywatelskie.

Pakt będzie promował **prawdziwe partnerstwo** oparte na pragmatycznym podejściu uwzględniającym obopólne interesy.

Podejście takie powinno pomóc UE stać się jeszcze skuteczniejszym partnerem w promowaniu stabilności, dobrobytu i rozwiązywania konfliktów w regionie.

Kompleksowe i strategiczne partnerstwa z zainteresowanymi partnerami oraz inicjatywy o wymiarze regionalnym mają szansę stać się pierwszym filarem nowego paktu. Partnerstwa takie znacznie pogłębią współpracę w priorytetowych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i wzmocnią obecność UE w regionie. Nasze wspólne aspiracje na rzecz dobrobytu, konkurencyjności, zarządzania migracją i bezpieczeństwem powinny przy tym opierać się na poszanowaniu podstawowych wartości.

Regionalne inicjatywy inwestycyjne mogłyby stanowić drugi filar nowego paktu. Mogłyby one zmobilizować inwestycje na dużą skalę i przyczynić się do tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego w regionie. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę starać się zdecydowanie rozwijać dwustronną współpracę gospodarczą z partnerami w regionie, zwłaszcza w sektorze energii i produkcji czystych technologii. Wraz z komisarzem ds. energii i mieszkalnictwa oraz partnerami w regionie przygotuję **transśródziemnomorską inicjatywę współpracy w dziedzinie energii i czystych technologii** w celu zwiększenia handlu energią ze źródeł odnawialnych i pobudzenia produkcji czystych technologii w regionie, między innymi z wykorzystaniem strategii Global Gateway. Przyniesie to korzyści UE i naszym partnerom w trzech obszarach: w dekarbonizacji, w dostępie do konkurencyjnej kosztowo energii ze źródeł odnawialnych oraz w rozwoju społeczno-gospodarczym w związku z inwestycjami i tworzeniem miejsc pracy w tych sektorach o wysokim potencjale. Na dalszym etapie mogłyby powstać kolejne regionalne inicjatywy inwestycyjne, koncentrujące się na łączności cyfrowej i transportowej.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę również współpracować z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą nad opracowaniem nowej **strategii na rzecz Bliskiego Wschodu**, nakreślonej z myślą o przyszłości po zakończeniu wojny w Strefie Gazy, koncentrującej się na krokach niezbędnych do wypracowania rozwiązania dwupaństwowego i wzmocnienia partnerstw z najważniejszymi podmiotami w regionie. Strategia będzie obejmować program wspierania **Palestyńskiej Władzy Narodowej** w niezbędnych reformach i procesie modernizacji, a także inicjatywy wspierające **odbudowę i rekonstrukcję Strefy Gazy**, gdy tylko pozwoli na to sytuacja. Zajmę się zacieśnieniem współpracy z Libanem, aby zapewnić zaspokojenie najpilniejszych potrzeb, w koordynacji z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i komisarzem ds. gotowości i zarządzania kryzysowego.—Będziemy musieli zwiększyć wsparcie na rzecz uchodźców w całym regionie i w Syrii, również w dziedzinie dobrowolnych powrotów, szukając sposobów skuteczniejszego wspierania ich w ramach politycznych określonych przez Radę Europejską. Zaangażowanie naszych międzynarodowych partnerów i organizacji międzynarodowych będzie miało kluczowe znaczenie dla powodzenia tych działań.

Ponadto zasadnicze znaczenie ma współpraca z państwami **Zatoki Perskiej**. Dzięki silniejszemu i bardziej strategicznemu partnerstwu zarówno UE, jak i region Zatoki Perskiej mogą wiele zyskać, jeśli chodzi o możliwości gospodarcze i cele w zakresie bezpieczeństwa. Jest to ważna brama między Europą, Azją i Afryką i sytuacja w zakresie bezpieczeństwa i stabilności w regionie ma bezpośrednie konsekwencje dla UE. Mamy również wiele do zaoferowania partnerom z Zatoki Perskiej jako największy na świecie jednolity rynek, blok handlowy i inwestor, lider badań naukowych i innowacji oraz ważny mediator i promotor multilateralizmu, demokracji i transformacji społecznej. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę realizować – wraz z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i innymi komisarzami – naszą inicjatywę wzmocnienia współpracy regionalnej i dwustronnej, w tym realizacji **umów o partnerstwie strategicznym z każdym z sześciu państw Rady Współpracy Państw Zatoki (RWPZ)** w perspektywie dalszego zacieśniania naszych stosunków dwustronnych za pomocą ustrukturyzowanych, dostosowanych do potrzeb i prawnie wiążących ram współpracy w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Umowy te mogłyby odegrać ważną rolę w nakierowaniu naszego programu współpracy na nowoczesne cele oraz wspieraniu bezpieczeństwa, stabilności i wzrostu gospodarczego w relacjach między naszymi regionami. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę monitorować realizację ustaleń poczynionych podczas pierwszego w historii szczytu UE-RWPZ, który odbył się 16 października 2024 r. w Brukseli, i w tym duchu zadbam również o to, aby UE i region Zatoki Perskiej połączyły siły w odbudowie Strefy Gazy i w inicjatywach inwestycyjnych w regionie śródziemnomorskim.

Solidny i strategiczny plan komunikacji jest kluczowym narzędziem umożliwiającym UE i jej partnerom czerpanie prawdziwych korzyści z naszych ambicji. Będę współpracować z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i wspólnie przedstawimy **strategiczny plan komunikacji** w celu promowania roli UE w południowym sąsiedztwie, a także przeciwdziałania narracji antyunijnej. Oczywiście jest, że beneficjenci finansowania unijnego muszą informować o pochodzeniu funduszy i zapewnić widoczność tej informacji. Chodzi o dotarcie na szczebel lokalny. Moje doświadczenie na różnych szczeblach sprawowania rządów pomoże mi zapewnić, abyśmy angażowali społeczności lokalne w nasze cele. Nasza komunikacja musi

odpowiadać naszym ambicjom i powinna obejmować wymogi w zakresie podnoszenia świadomości, przejrzystości i widoczności.

Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować z innymi członkami kolegium oraz z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim – współpraca będzie miała zasadnicze znaczenie dla wykorzystania naszych wspólnych atutów i maksymalizacji oddziaływania naszych polityk w całym regionie.

4. Zgodnie z ogólnymi wytycznymi przewodniczącej Komisji dotyczącymi zacieśnienia stosunków Komisji z Parlamentem Europejskim prosimy o podanie szczegółowych informacji na temat tego, w jaki sposób zamierza Pani:

- *aktywnie i skutecznie angażować Parlament (jako integralnego gracza „Drużyny Europy”) od najwcześniejszych etapów w procesy opracowywania i rozwijania priorytetów oraz celów;*
- *prować regularną wymianę poglądów na posiedzeniach plenarnych i z Komisją Spraw Zagranicznych; zapewnić zorganizowany dialog i, w razie potrzeby, Pani obecność na posiedzeniach komisji w przypadku istotnych wydarzeń lub ważnych przemian; w odnośnych przypadkach zapewnić Pani udział w konferencjach międzyparlamentarnych na temat WPZiB/WPBiO;*
- *zadbać o to, by stanowiska Parlamentu były należycie uwzględniane we wnioskach dotyczących aktów prawnych oraz nowych lub zaktualizowanych komunikatach i strategiach UE; zadbać również o to, by Parlament, a w szczególności jego Komisja Spraw Zagranicznych, były systematycznie i terminowo informowane o takich wnioskach i dokumentach oraz by zasięmano ich opinii w danej sprawie (w tym poprzez konsultacje w sprawie priorytetów polityki zagranicznej UE i stanowisk dotyczących regionu Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej, takich jak proponowany nowy pakt na rzecz regionu Morza Śródziemnego), a także zapewnić lepszą synchronizację działań Komisji i Parlamentu (np. poprzez systematyczną wcześniejszą wymianę planowanych harmonogramów udostępniania oficjalnych dokumentów strategicznych, spotkań i szczytów ministerialnych, propozycji otwarcia negocjacji w sprawie umów międzynarodowych, dialogów dotyczących praw człowieka itp.);*
- *dopilnować, aby Parlament otrzymywał odpowiednie informacje i dokumenty istotne dla dziedzin wchodzących w zakres Pani kompetencji, w tym te udostępniane Radzie, aby Komisja Spraw Zagranicznych była niezwłocznie i w pełni informowana, pisemnie i ustnie, o negocjacjach w sprawie umów międzynarodowych, w tym protokołów ustaleń, oraz by poglądy Parlamentu były należycie uwzględniane przed rozpoczęciem negocjacji i w trakcie całego procesu;*
- *dopilnować, aby istotne i użyteczne informacje niepubliczne były przekazywane Parlamentowi podczas posiedzeń przy drzwiach zamkniętych;*
- *utrzymywać i zapewniać dalszą współpracę i koordynację między Komisją a Parlamentem oraz skuteczność działań wspierających demokrację?*

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza do spraw regionu śródziemnomorskiego zostanie zatwierdzona, zamierzam aktywnie i skutecznie angażować Parlament Europejski od najwcześniejszych etapów opracowywania moich priorytetów i celów. Na moim dotychczasowym stanowisku wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej zawsze przywiązywałam dużą wagę do stosunków z Parlamentem Europejskim. Będę prowadzić regularną wymianę poglądów na posiedzeniach plenarnych oraz z komisjami parlamentarnymi, w stosownych przypadkach w drodze ustrukturyzowanych i doraźnych dialogów. Będę również szybko dostępna w przypadku ważnych nagłych wydarzeń. Jestem gotowa informować Parlament i Radę na różnych etapach przygotowywania i wdrażania nowych strategicznych i kompleksowych partnerstw, dbając przy tym o równowagę instytucjonalną i w pełni szanując prerogatywy Parlamentu w zakresie demokratycznej kontroli i obowiązujące ramy prawne.

Dopilnuję, aby Parlament otrzymywał odpowiednie informacje i dokumenty oraz aby Komisja Spraw Zagranicznych była w pełni informowana o negocjacjach dotyczących umów międzynarodowych. Będę również starać się uwzględniać stanowiska Parlamentu. Ponadto będę przekazywać Parlamentowi istotne informacje niepubliczne podczas posiedzeń za zamkniętymi drzwiami, z należyтым uwzględnieniem potrzeby zapewnienia ochrony informacji poufnych i szczególnie chronionych.

Jeśli zostanę mianowana na stanowisko komisarza, dopilnuję, aby w ramach odbywającego się dwa razy do roku dialogu geopolitycznego wysokiego szczebla na temat Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR – „Globalny wymiar Europy”) Parlament otrzymywał istotne informacje na temat programowania i wdrożenia funduszy UE w odniesieniu do krajów regionu śródziemnomorskiego. Będę otwarta na opinie Parlamentu na temat sposobów zapewnienia lepszego wykorzystania środków finansowych wchodzących w zakres moich kompetencji.

Chętnie dowiem się, w jaki sposób mogę zaangażować się w prace delegacji międzyparlamentarnych oraz Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza, aby wypracować wzajemne zrozumienie wspólnych wyzwań i połączonych rozwiązań.

Będę również ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim i Radą, aby realizować nadrzędną zasadę przejrzystości w różnych procesach związanych z południowym sąsiedztwem oraz aby zapewnić skoordynowane i spójne działania następcze w związku z zaleceniami misji obserwacji wyborów i innymi inicjatywami mającymi wspierać standardy demokratyczne i poprawę stabilności politycznej w regionie.

Jako była posłanka do Parlamentu Europejskiego w pełni doceniam rolę Parlamentu oraz jego działania w zakresie dyplomacji parlamentarnej i misji parlamentarnych. Jako była wiceprzewodnicząca Komisji Spraw Zagranicznych szczególnie doceniam znaczenie prac tej komisji i będę nadal propagować jej rolę w procesie kształtowania polityki.

5. Region śródziemnomorski nadal stoi przed poważnymi wyzwaniami, takimi jak konflikty, kryzysy i nieuregulowana migracja, które stanowią główne przeszkody dla stabilności politycznej i rozwoju, a także dla pokoju i bezpieczeństwa. Powierzono Pani zadanie przewodzenia (we współpracy z wiceprzewodniczącym Komisji / wysokim przedstawicielem) pracom nad nowym paktem na rzecz regionu Morza Śródziemnego, które nastąpią krótko po przyjęciu nowego programu na rzecz regionu śródziemnomorskiego z 2021 r. W jaki sposób nowy program z 2021 r. rzeczywiście przyczynił się do poprawy sytuacji, jak nowy pakt zapewni lepszą odpowiedź na wyzwania oraz w jaki sposób uzasadnia Pani potrzebę bardziej kompleksowego paktu? Jak zagwarantuje Pani partycypacyjny proces, który przewiduje opracowanie strategii przy udziale Parlamentu i krajów partnerskich, co nie miało miejsca podczas prac nad nowym programem? W jaki sposób będzie Pani aktywnie i skutecznie współpracować z Parlamentem Europejskim już na najwcześniejszych etapach w procesie opracowywania i rozwijania tego nowego paktu oraz w jego wprowadzeniu w życie i wdrażaniu, a także w nowym strategicznym planie komunikacji promującym rolę UE w południowym sąsiedztwie, który powinien stanowić przeciwwagę dla fałszywych narracji i dezinformacji, zwłaszcza w odniesieniu do zobowiązań finansowych, w tym w okresie poprzedzającym kolejne wieloletnie ramy finansowe? Jak zadba Pani o to, by prawa człowieka zostały uwzględnione przy wprowadzeniu w życie nowego paktu?

Po pandemii koronawirusa w programie na rzecz regionu śródziemnomorskiego z 2021 r. określono nasze wspólne cele w zakresie pokoju, stabilności i dobrobytu na wszystkich brzegach Morza Śródziemnego. Pozostają one aktualne również dziś. Pięć priorytetów Nowego programu na rzecz regionu śródziemnomorskiego ukształtowało współpracę z naszymi partnerami, a dołączony do niego plan gospodarczo-inwestycyjny umożliwia uruchomienie projektów i inwestycji o wartości do 30 mld euro w kluczowych sektorach, takich jak energetyka, środowisko, woda i warunki sanitarne, rolnictwo, technologie cyfrowe, transport, kapitał ludzki i rozwój sektora prywatnego. Według stanu na wrzesień 2024 r. kwota uruchomionych środków finansowych wynosi już 23,5 mld euro.

Niemniej jednak sytuacja w regionie znacznie się zmieniła w ostatnich latach ze względu na ogólne zmiany geopolityczne, a zwłaszcza nasilenie się konfliktów w regionie i w jego sąsiedztwie, między innymi w Strefie Gazy, w Sahelu czy w Rogu Afryki. Pilnie potrzebne jest bardziej ukierunkowane i strategiczne podejście, jeżeli UE chce utrzymać wpływ współmierny do poczynionych inwestycji, biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie regionu Morza Śródziemnego dla naszego bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu oraz bliskie więzi z regionem.

Pakt powinien wzmocnić dyplomację UE i opierać się na nowych kompleksowych i strategicznych partnerstwach przygotowanych we współpracy z Tunezją i Egiptem i zawartych odpowiednio w lipcu 2023 r. i czerwcu 2024 r. Partnerstwa te zapewniły pozytywny impuls i przyniosły wymierne postępy w obszarach o krytycznym znaczeniu dla UE. Dały nam one przydatne narzędzia do wzmocnienia dialogu z władzami krajowymi zgodnie z naszym wspólnym dążeniem do prawdziwego partnerstwa.

W nowym pakcie na rzecz regionu śródziemnomorskiego chciałabym zawrzeć bardziej ambitną i skuteczną ofertę UE, dlatego sugerowałabym skupienie się na dwóch aspektach prac: po pierwsze – na realizacji strategicznych i kompleksowych partnerstw z partnerami w regionie, a po drugie – na nowym poziomie wymiaru regionalnego, a mianowicie na zaproponowaniu regionalnych inicjatyw inwestycyjnych w obszarach takich jak m.in. energetyka, łączność cyfrowa i transport, bezpieczeństwo i partnerstwa w zakresie talentów, wraz z konkretnymi inicjatywami zapewniającymi wdrożenie, takimi jak transśródziemnomorska inicjatywa współpracy w dziedzinie energii i czystych technologii, o której mowa w piśmie określającym moje zadania.

W pracach nad paktem będę ściśle współpracować z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą oraz z krajami regionu, m.in. z rządami, z podmiotami pozarządowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a także z państwami członkowskimi. Priorytetem będzie zaangażowanie **młodzieży**, zważywszy na tendencje demograficzne w regionie.

Wierzę, że Parlament Europejski ma do odegrania ważną rolę i chętnie wykorzystam jego wkład w opracowywanie strategii dla regionu i ugruntowanie jej realizacji na wszystkich szczeblach.

Zobowiązuję się do odpowiedzialnego korzystania z dostępnych instrumentów zgodnie z określonymi priorytetami i z poszanowaniem obowiązujących przepisów instytucjonalnych, w tym do regularnej wymiany informacji w kontekście dialogu geopolitycznego na wysokim szczeblu. W kolejnych wieloletnich ramach finansowych będziemy musieli zrobić wszystko, co w naszej mocy, aby zapewnić dostępność narzędzi niezbędnych do realizacji naszych partnerstw w regionie, a także dostateczną elastyczność umożliwiającą reagowanie na sytuacje nadzwyczajne i nowe priorytety. Kluczowe znaczenie będzie miała skuteczna współpraca z Parlamentem Europejskim w zakresie ustalania i negocjowania tych priorytetów.

Będę promować widoczność UE przez pozytywną i proaktywną komunikację, dostosowaną do naszych potrzeb. W tym celu będę ściśle współpracować z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą w odniesieniu do całego regionu w celu opracowania **strategicznego planu komunikacji** zapowiedzianego w piśmie określającym moje zadania, którego celem będzie promowanie roli UE w południowym sąsiedztwie, jak również przeciwdziałanie narracji antyunijnej. W tym kontekście będę również współpracować z komisarzem ds. demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności nad opracowaniem strategii zwalczania dezinformacji oraz zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, których celem jest zdyskredytowanie i podważanie wizerunku UE i jej działań. Potrzebne są przekonujące narracje, które **dobrze trafiają do miejscowej ludności i uwzględniają lokalnie wrażliwe tematy**. Kluczem do zwalczania informacji wprowadzających w błąd, dezinformacji i zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje jest również zaangażowanie się we współpracę z publicznymi niezależnymi mediami oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę omawiać strategiczny plan komunikacji z Parlamentem, aby uzyskać wsparcie w jego przygotowaniu.

Jednocześnie polityka UE wobec regionu, w tym wsparcie finansowe, będzie musiała zostać lepiej wyjaśniona **europejskim obywatelom i podatnikom**, którzy powinni lepiej zrozumieć, że trwałe zaangażowanie UE w regionie jest inwestycją w bezpieczeństwo Europy, lepsze zarządzanie migracją, stabilność i dobrobyt. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, moim celem będzie informowanie o regionie śródziemnomorskim, który jest źródłem możliwości dla UE. Wykorzystam przy tym przykłady konkretnych inicjatyw, takich jak transśródziemnomorska inicjatywa współpracy w dziedzinie energii i czystych technologii, która może przynieść obopólne korzyści UE i naszym krajom partnerskim. Informując obywateli o wpływie naszego zaangażowania w regionie południowego sąsiedztwa, wykorzystam również niektóre wnioski wyciągnięte z Konferencji w sprawie przyszłości Europy.

Poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji jest fundamentem Unii Europejskiej i ma kluczowe znaczenie dla partnerstw UE z innymi krajami. W traktatach określono również zasady, na których opierają się działania zewnętrzne UE, a także cele tych działań. Obejmuje to ochronę demokracji, praworządności, praw człowieka, przestrzeganie zasad prawa międzynarodowego oraz określanie strategicznych interesów i celów. Określenie zasad paktu na rzecz regionu śródziemnomorskiego oraz zawarcie strategicznych i kompleksowych partnerstw nie jest wyjątkiem, jeśli chodzi o te reguły. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się nadal przestrzegać tych podstawowych zasad i propagować je przy przygotowywaniu i wdrażaniu nowego paktu.

6. Jak zamierza Pani wspierać wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela na Bliskim Wschodzie i jakie nowe elementy wniosłaby nowa strategia UE na rzecz Bliskiego Wschodu w stosunku do istniejącej wspólnej strategii dla Palestyny, w oparciu o Działanie na rzecz Dnia Pokoju wprowadzone przez poprzednią Komisję i mające na celu zapewnienie silniejszej roli dyplomatycznej UE w dążeniu do osiągnięcia długotrwałego pokoju opartego na rozwiązaniu dwupaństwowym? W jaki sposób Parlament może Pani pomóc, m.in. poprzez narzędzia wspierania demokracji, takie jak mediacja i budowanie zdolności oraz inicjatywy na rzecz praw człowieka? Jak w ramach swojego ogólnego zaangażowania w regionie Bliskiego Wschodu uwzględni Pani obecność w regionie podmiotów państwowych i niepaństwowych, które są otwarcie wrogie wobec UE i jej wartości? W jaki sposób zamierza Pani realizować swoje zadania i współpracować z wiceprzewodniczącym

Komisji / wysokim przedstawicielem w krajach Zatoki Perskiej, które nie uczestniczą w ramach południowego sąsiedztwa?

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę wspierać wysoką przedstawicielkę/wiceprzewodniczącą w opracowywaniu strategii UE na rzecz Bliskiego Wschodu w celu promowania naszych interesów w sposób przynoszący obopólne korzyści, a także z myślą o stabilizacji krajów i terytoriów dotkniętych kryzysem. Nowa strategia na rzecz Bliskiego Wschodu powinna określać reakcję UE na bieżące wyzwania w regionie, być nakreślona z myślą o przyszłości po zakończeniu wojny w Strefie Gazy i koncentrować się na krokach niezbędnych do wypracowania rozwiązania dwupaństwowego i wzmacniania partnerstw z najważniejszymi podmiotami w regionie. Strategia będzie obejmować program wspierania **Palestyńskiej Władzy Narodowej** w niezbędnych reformach i procesie modernizacji, a także inicjatywy wspierające **odbudowę i rekonstrukcję Strefy Gazy**, gdy tylko pozwoli na to sytuacja.

Program współpracy gospodarczej w ramach nowej strategii powinien odgrywać znaczącą rolę, ponieważ UE jest największym darczyńcą i partnerem handlowym wielu krajów w regionie. Filar tej strategii dotyczący współpracy gospodarczej opierałby się na następujących zasadach przewodnich: powiązanie rozwoju gospodarczego i dobrobytu z pokojem i stabilnością, budowanie silniejszych strategicznych i kompleksowych partnerstw z krajami w regionie oraz propagowanie inicjatyw regionalnych, które przyczyniają się do deeskalacji. Ważnymi elementami strategii będą ożywienie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, skupienie się na propagowaniu niezbędnych kroków w kierunku rozwiązania dwupaństwowego i reagowanie na potrzeby humanitarne. Ponadto opracowanie kompleksowej strategii UE–Bliski Wschód będzie wymagało stworzenia silnych partnerstw z kluczowymi zainteresowanymi stronami w regionie, w szczególności z państwami Zatoki Perskiej i pozostałymi najważniejszymi podmiotami.

W tym kontekście atrakcyjna może okazać się współpraca – w szczególności z członkami Rady Współpracy Państw Zatoki (RWPZ) – w zakresie rozwoju transśródoziemnomorskiej inicjatywy współpracy w dziedzinie energii i czystych technologii oraz analiza wspólnych inwestycji naszych instytucji finansowych po obu stronach w transkaspijski korytarz transportowy, zwłaszcza w Azji Środkowej. UE jest również gotowa zaangażować się wraz z członkami RWPZ we wdrożenie korytarza gospodarczego Indie – Bliski Wschód – Europa (IMEC), który jest kluczową inicjatywą mającą potencjał poprawy połączeń między naszymi regionami. Inicjatywy te nie tylko zapewnią konkretne możliwości biznesowe zarówno naszym regionom, jak i regionom, w których wspólnie zaangażujemy się, ale jednocześnie przyczynią się do poprawy bezpieczeństwa i stabilności w regionie, co jest jednym z głównych celów zarówno UE, jak i państw Zatoki Perskiej.

Inne obszary współpracy, m.in. mobilność talentów i obywateli, zostaną przeanalizowane jako integralna część nowych kompleksowych partnerstw z poszczególnymi państwami Zatoki Perskiej, w oparciu o ich konkretne interesy i osiągnięcia, również w dziedzinie bezpieczeństwa.

Podczas mojej kadencji będę nadal pracować zgodnie z powyższymi zasadami wraz z innymi komisarzami.

Dostrzegam ważną rolę delegacji międzyparlamentarnych we wzmacnianiu roli dyplomatycznej UE w regionie. Zespół PE ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów pomaga również w działaniach UE na rzecz propagowania demokracji i praw człowieka na świecie. Zamierzam wspierać prace tego zespołu.

Stała współpraca z podmiotami państwowymi i niepaństwowymi, również z tymi, które niekoniecznie podzielają nasze poglądy, jest ważną częścią naszych działań na rzecz uniknięcia dalszej destabilizacji. Jest to ważny kanał dalszego propagowania powszechnych podstawowych wartości, w tym poszanowania prawa międzynarodowego, praw człowieka i podstawowych wolności.

7. W odniesieniu do instrumentów finansowania zewnętrznego, w jaki sposób poprawi Pani spójność, skuteczność i przejrzystość pomocy w południowym sąsiedztwie, stosując rygorystyczny mechanizm warunkowości i zapewniając rzeczywistą rolę Parlamentu Europejskiego w strategicznym sterowaniu instrumentami finansowania zewnętrznego, w tym poprzez terminowe dostarczanie pisemnych informacji na temat ich wdrażania? Jakie jest Pani stanowisko w odniesieniu do dominującego w ostatnim czasie wykorzystania pomocy makrofinansowej w pakietach pomocy udzielanej partnerom w regionie i czy planuje Pani kontynuować praktykę poprzedniej Komisji w tym zakresie?

Komisja rozpoczęła budowę nowych strategicznych i kompleksowych partnerstw z krajami południowego sąsiedztwa. Kluczową zasadą tych partnerstw jest połączenie oferty finansowej UE z jej instrumentami politycznymi w bardziej skoordynowany sposób, aby zmaksymalizować wzajemne korzyści z naszej współpracy i budować zrównoważony wzrost gospodarczy i dobrobyt w regionie, a także zadbać o inne bezpośrednie interesy UE. Te kompleksowe oferty opierają się na poszanowaniu uniwersalnych wartości i zasad oraz są dostosowane do konkretnej sytuacji gospodarczej i politycznej danego kraju, tak aby najlepiej uwzględnić strategiczne interesy i potrzeby zarówno UE, jak i naszych partnerów.

Zasady te leżą u podstaw strategicznych i kompleksowych partnerstw zawartych już z Tunezją i Egiptem. W obu krajach podejście to ma uwolnić olbrzymi potencjał inwestycji sektora prywatnego UE. Służby Komisji wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych monitorują wdrożenie partnerstw i sytuację w poszczególnych krajach pod kątem spełnienia ustalonych warunków. O ile strategiczne kompleksowe partnerstwa przyniosły jak dotąd dobre wyniki na wielu frontach, zwłaszcza pod kątem współpracy gospodarczej i stabilizacji, o tyle niepokoi mnie sytuacja w niektórych krajach partnerskich, zwłaszcza jeśli chodzi się o kurczącą się przestrzeń dla społeczeństwa obywatelskiego i mediów. Zamierzam wdrażać zasadę „więcej za więcej” i stosować elastyczne podejście umożliwiające dobrą współpracę i wspierające pozytywne zmiany. Zobowiązuję się dopilnować, aby delegatury UE i nasi partnerzy nadal uważnie śledzili sytuację na miejscu i współpracowali z władzami w konstruktywnym rozwiązywaniu tych problemów. Jeśli chodzi o wykorzystanie konkretnych instrumentów finansowych, należy pamiętać, że partnerstwa są dostosowane do konkretnych potrzeb i opierają się na ograniczonym zestawie ukierunkowanych priorytetów i obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które mogą przynieść obopólne korzyści. W zależności od kontekstu gospodarczego danego kraju partnerskiego w danym momencie i jego woli politycznej do przeprowadzenia reform, instrumenty te mogą obejmować pomoc makrofinansową (pożyczki preferencyjne), tak jak to miało miejsce w przypadku Egiptu. Należy zauważyć, że pożyczki UE są wysoce preferencyjne i kraj będący beneficjentem może korzystać z ratingu kredytowego UE. Gwarantuję one również, że kraje partnerskie będą koncentrować się na ich właściwym wykorzystaniu, biorąc pod uwagę konieczność ich spłaty w przyszłości.

W przyszłości zobowiązuję się do zapewnienia, aby wykorzystanie wszystkich możliwych instrumentów w kontekście strategicznych i kompleksowych partnerstw nadal opierało się na rzetelnej analizie możliwości i zagrożeń związanych ze stosowaniem takich instrumentów. W trakcie nadchodzących dyskusji na temat kolejnych wieloletnich ram finansowych, będę opowiadać się za utrzymaniem wszystkich niezbędnych nam narzędzi, mając przy tym świadomość ograniczeń finansowych. Również w tym przypadku musimy być elastyczni. Jestem głęboko przekonana, że zaangażowanie Parlamentu Europejskiego jest w tym względzie ważne i zobowiązuję się uczestniczyć podczas mojej kadencji w dyskusjach ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Uważam, że kluczową rolę odgrywa tutaj dialog geopolityczny na wysokim szczeblu i zarówno ja sama, jak i podległe mi służby, będziemy do dyspozycji Parlamentu Europejskiego, jeśli chodzi o udział w debacie na ten temat.

Pytanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

8. W kontekście zmieniającego się świata pracy, w jaki sposób zajmie się Pani wyzwaniem demograficznymi Europy i jej konsekwencjami dla poszczególnych osób i ich rodzin, takimi jak starzenie się społeczeństwa, drenaż mózgów i spadek liczby ludności w wieku produkcyjnym? Jakie długoterminowe zachęty do życia i pracy w Unii Europejskiej Pani przewiduje? Jakie środki wprowadzi Pani w celu zwiększenia uczestnictwa grup niedostatecznie reprezentowanych w rynku pracy? Jakie są Pani zdaniem kluczowe kwestie w tej dziedzinie w bieżącej kadencji parlamentarnej?

Jako wiceprzewodnicząca Komisji do spraw demokracji i demografii od 2019 r. doskonale znam wyzwania związane z **rzeczywistością demograficzną w dzisiejszej Europie**. Cieszę się, że również w obecnej kadencji będę mogła wykorzystać wiedzę zdobytą w ciągu ostatnich 5 lat.

Spółeczeństwo Europy starzeje się i przewiduje się, że do 2050 r. na rynku pracy będzie ubywać co roku prawie 1 mln osób. Ma to wpływ na wiele aspektów w naszym społeczeństwie, takich jak ogólna konkurencyjność, wydajność i dynamika naszej gospodarki, funkcjonowanie rynku pracy, nasza polityka w dziedzinie młodzieży, edukacji i zdrowia, a także nasze budżety publiczne i stabilność fiskalna systemów opieki społecznej. Nasza zdolność do radzenia sobie ze zmianami demograficznymi świadczy również o naszej zdolności do wykazania, że demokracja może zapewnić to, co jest potrzebne naszym obywatelom, zarówno młodszemu, jak i starszemu,

w mieście i na wsi. Zmiany demograficzne wpływają również na naszą zdolność do dokonania postępów w realizacji strategicznych priorytetów, takich jak transformacja ekologiczna i cyfrowa. Zmiany demograficzne mają również istotny wymiar terytorialny i mogą pogłębiać dysproporcje między państwami członkowskimi i w ich obrębie. Niektóre regiony są w większym stopniu niż inne dotknięte tymi zmianami, ponieważ ubywa w nich ludności i wielu młodych pracowników decyduje się wyjechać.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę opierać się na osiągnięciach obecnego kolegium i moich własnych w dotychczasowej kadencji. Moja wiedza i doświadczenie będą przydatne w naszych dyskusjach, w których zadbam o to, abyśmy zajęli się przyczynami zmian demograficznych i przystosowali się do nowych realiów, jak przewidziano w wytycznych politycznych przewodniczącej na lata 2024–2029.

Jak podkreślono w piśmie określającym zadania, moim priorytetem będzie **wdrożenie zestawu narzędzi demograficznych**, który jest kompleksowym zbiorem istniejących instrumentów regulacyjnych, ram polityki i narzędzi finansowania dostępnych na szczeblu unijnym i krajowym, które mają wspierać państwa członkowskie w zarządzaniu zmianami demograficznymi. Zestaw narzędzi ma pozwolić lepiej pogodzić aspiracje rodzinne i zawodowe, umożliwić rozwój młodszemu i starszemu pokoleniom i w razie potrzeby pomóc w zaspokojeniu niedoborów siły roboczej przez legalną migrację.

Wraz z pozostałymi członkami kolegium będę nadal współpracować z państwami członkowskimi i pomagać im we wdrażaniu zestawu narzędzi demograficznych na szczeblu krajowym i regionalnym. Musimy również wykorzystać synergie z działaniami na rzecz równości i sprawiedliwości międzypokoleniowej. W ramach naukowego podejścia do kształtowania polityki będę pracować nad dalszym wzmocnieniem bazy badawczej i dowodowej u podstaw naszych działań, przykładowo w takich obszarach jak niska dzietność w UE oraz środki niezbędne do wspierania ludzi w realizacji ich osobistych aspiracji.

Ponadto będę nadal zajmować się **zwiększaniem uczestnictwa w rynku pracy grup niedostatecznie reprezentowanych**, w tym kobiet, osób młodych i osób starszych (55+), a także obywateli państw trzecich. Dostosowując się do ich szczególnych potrzeb, możemy dobrze wykorzystać ukryte talenty i osiągnąć wyższy wskaźnik aktywności zawodowej. Przykładowo w przypadku osób starszych możemy wspierać państwa członkowskie we wdrażaniu elastycznej organizacji pracy i dostosowywaniu miejsc pracy, w propagowaniu polityki zachęcającej do elastycznych modeli przechodzenia na emeryturę, w planowaniu w zakresie zdrowia i finansów w całym cyklu życia oraz w zwalczaniu stereotypów i dyskryminacji. Zwiększenie wskaźników uczestnictwa w rynku pracy, w szczególności w przypadku kobiet i starszych pracowników, może częściowo zrównoważyć spadek liczby ludności w wieku produkcyjnym.

W tym celu będę współpracować z koleżankami i kolegami w kolegium w opracowywaniu nowych inicjatyw politycznych uzupełniających i poszerzających nasze dotychczasowe działania. Będę współpracować w szczególności z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw ludzi, umiejętności i gotowości, m.in. nad planem działania na rzecz wysokiej jakości miejsc pracy oraz nad strategią UE na rzecz walki z ubóstwem. Celem jest wspieranie grup defaworyzowanych za pomocą ukierunkowanych środków aktywnego włączenia przy jednoczesnym zapewnieniu im dostępu do usług społecznych i usług kluczowych. Europejska strategia w dziedzinie opieki i towarzyszące jej zalecenia Rady przyczyniają się do poprawy w zakresie usług opiekuńczych. Przyczyni się do tego również nowa inicjatywa określająca spójniejsze ramy w kontekście wyzwań związanych z zatrudnieniem w sektorze opieki długoterminowej. Będzie to uzupełnienie działań Komisji w zakresie migracji zarobkowej, które mają pomóc przyciągnąć osoby o właściwych umiejętnościach odpowiadających potrzebom unijnego rynku pracy, w szczególności przez uruchomienie unijnej puli talentów i dalsze prace nad partnerstwami w zakresie talentów.

W mojej pracy będę korzystać ze wszystkich dostępnych narzędzi, aby osiągnąć te cele. Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Europejski Fundusz Społeczny Plus i inne fundusze polityki spójności już teraz zajmują się wyzwaniami związanymi ze zmianami demograficznymi. Będziemy kontynuować te inwestycje i w razie potrzeby skorzystamy ze zbliżającego się śródkresowego przeglądu programów polityki spójności, aby lepiej ukierunkować nasze finansowanie w państwach członkowskich. W związku z tym będę wspierać wiceprzewodniczącego wykonawczego do spraw spójności i reform w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z pogarszaniem się sytuacji gospodarczej i niżem demograficznym w niektórych regionach UE oraz w zmniejszaniu dysproporcji regionalnych, tak aby ludzie mogli nadal mieszkać i pracować w swoich regionach ojczystych. Będę nadal propagować uwzględnianie możliwości i wyzwań demograficznych w procesie kształtowania polityki UE we wszystkich istotnych obszarach. Będę pracować nad wzmocnieniem naszego

wsparcia, aby umożliwić państwom członkowskim realizację szerokiego zakresu reform, również w kontekście europejskiego semestru.

Pytanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

9. Zgodnie z pismem określającym zadania powinna Pani pracować nad budowaniem kompleksowych i wzajemnie korzystnych partnerstw z państwami trzecimi w regionie, za który Pani odpowiada, obejmujących aspekty migracyjne, takie jak uruchomienie „kontrol granicznych i walki z przemytnikami”, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka. Jakie środki podejmie Pani w celu zapewnienia skutecznych działań? Jak zadba Pani o to, by Parlament mógł sprawować nadzór nad całym procesem tworzenia takich partnerstw, zwłaszcza gdy niektóre z ich aspektów mogłyby mieć wpływ na jego prerogatywy ustawodawcze?

Jeżeli zostanę mianowana na stanowisko komisarza do spraw regionu śródziemnomorskiego, będę dążyć do realizacji paktu o migracji i azylu, a zwłaszcza jego aspektów polityki zewnętrznej, w pełnej współpracy z komisarzem do spraw wewnętrznych i migracji. Będę również współpracować z innymi członkami kolegium nad dalszym wzmocnieniem strategicznego i skoordynowanego podejścia do zewnętrznego wymiaru polityki migracyjnej UE, w oparciu o dotychczasowe osiągnięcia.

Współpraca z państwami śródziemnomorskimi i państwami trzecimi stwarza możliwości poradzenia sobie z wyzwaniem związanym z migracją w sposób korzystny dla obu stron. Biorąc pod uwagę, że kraje regionu śródziemnomorskiego są często zarówno krajami tranzytu, jak i krajami pochodzenia migrantów, konieczne jest wzmocnienie podejścia uwzględniającego całe szlaki migracyjne, aby zapewnić zrównoważony charakter i długoterminowy wpływ działań UE, biorąc również pod uwagę szerszy kontekst i podstawowe przyczyny nielegalnej migracji i przymusowych wysiedleń.

W kompleksowych i strategicznych partnerstwach w ramach nowego paktu na rzecz regionu śródziemnomorskiego wśród kluczowych priorytetów znajdzie się współpraca w dziedzinie migracji, wraz z innymi obszarami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania, m.in. z bezpieczeństwem. Dopilnuję tego, abyśmy w ramach partnerstw nadal współpracowali i udzielali wsparcia naszym partnerom we wszystkich obszarach związanych z migracją, między innymi w takich dziedzinach jak: ochrona osób znajdujących się w trudnej sytuacji, ład migracyjny i zarządzanie migracją, zwalczanie przemytu migrantów i handlu ludźmi, dobrowolne powroty i reintegracja, a także legalna migracja i mobilność. Nasza współpraca z krajami południowego sąsiedztwa wykracza daleko poza migrację i obejmuje wiele obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, między innymi inwestycje w edukację, infrastrukturę i szerszą pojętą gospodarkę.

W związku z tym we wspólnym interesie ważne jest – w szczególności dla młodych ludzi w tych krajach – stworzenie legalnych dróg migracji, a jednocześnie ograniczenie nieuregulowanej migracji. Partnerstwa w zakresie talentów zapewniają ramy współpracy, jeśli chodzi o mobilność pracowników, i mogą przyczynić się do wzmocnienia partnerstw w innych aspektach zarządzania migracją. Będę współpracować z innymi komisarzami nad dalszym rozwojem tych partnerstw w celu rozwiązania problemu niedoborów na uniijnym rynku pracy w niektórych sektorach i zawodach, a jednocześnie w celu rozwoju umiejętności i wzrostu gospodarczego w krajach pochodzenia migrantów.

Oczywiście walka z przemytem migrantów i oparte na prawach zarządzanie migracją nadal będą ważnymi priorytetami UE, wraz ze wsparciem udzielanym partnerom w dziedzinie ochrony migrantów, dobrowolnych powrotów, eliminowania podstawowych przyczyn migracji oraz w kwestiach legalnej migracji.

Udzielone dotychczas wsparcie przyniosło już pozytywne rezultaty w różnych obszarach i przyczyniło się do ograniczenia nielegalnych przepływów migracyjnych do UE, a tym samym do zmniejszenia ryzyka śmiertelnych zdarzeń podczas często niebezpiecznych podróży morskich. Zobowiązuję się iść dalej tą drogą, wywiązywać się z podjętych zobowiązań i skutecznie realizować cele UE.

Kompleksowe podejście UE do migracji powinno pozostać zakorzenione w solidarności i poszanowaniu praw człowieka. Poszanowanie praw człowieka i godności ludzkiej migrantów, osób ubiegających się o azyl i uchodźców to podstawowe zasady polityki migracyjnej UE, zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego. Nasi partnerzy muszą wypełniać te międzynarodowe zobowiązania i przestrzegać zasady *non-refoulement*.

Będę wspierać członków kolegium, między innymi w zacieśnianiu współpracy międzynarodowej za pośrednictwem światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania przemytowi migrantów oraz nowych partnerstw operacyjnych na rzecz zwalczania przemytu (w tym przez działania podejmowane w ramach europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT)).

W oparciu o układy o stowarzyszeniu zawarte z naszymi krajami partnerskimi strategiczne i wszechstronne partnerstwa pozostają instrumentami niewiązującymi. Jeżeli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się przekazywać Parlamentowi niezbędne informacje, również na etapie wczesnej dyskusji i wymiany poglądów, aby umożliwić mu sprawowanie demokratycznego nadzoru na różnych etapach procesu.

Pytanie Podkomisji Praw Człowieka

10. Jakie konkretne środki zamierza Pani podjąć, aby w stosunkach z partnerami w szerszym południowym sąsiedztwie kierować się propagowaniem praw człowieka, demokracji, praworządności i podstawowych wolności? W jaki sposób zamierza Pani uzależnić udzielanie pomocy od przestrzegania praw człowieka w tym regionie, zwłaszcza w świetle niedawno podpisanych protokołów ustaleń (Egipt, Tunezja itp.)? Czy zamierza Pani przeznaczyć większe zasoby na programy i personel, których zadaniem jest szerzenie demokracji i wspieranie społeczeństwa obywatelskiego w regionie?

Poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji jest kamieniem węgielnym Unii Europejskiej i stanowi integralną część zarządzania naszym finansowaniem zewnętrznym, również w odniesieniu do strategicznych i kompleksowych partnerstw. Opierają się one na wspólnych celach i obopólnych interesach i mają pomóc UE w lepszym rozwiązywaniu wielu kluczowych problemów.

Jeżeli moja kandydatura na komisarza ds. regionu śródziemnomorskiego zostanie zatwierdzona, dopilnuję, aby wartości i zasady UE dotyczące praw człowieka znalazły się w centrum nowego paktu na rzecz regionu śródziemnomorskiego i naszego ogólnego zaangażowania w szeroko rozumianym południowym sąsiedztwie. Podstawą nowego paktu będzie stałe i bezpośrednie wsparcie dla organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka oraz obrońców praw człowieka i dziennikarzy, między innymi za pośrednictwem programów tematycznych ISWMR „Globalny wymiar Europy”. Uwzględnione w nim powinny zostać zasoby na programy i personel zajmujący się demokracją i wsparciem społeczeństwa obywatelskiego. Zgodnie z pismem określającym moje zadania będziemy stosować zintegrowane podejście, w którym uwzględnione zostaną polityka gospodarcza, humanitarna, rozwojowa oraz w zakresie pokoju i bezpieczeństwa. Biorąc pod uwagę możliwości wynikające z włączenia społecznego, zamierzam kontynuować nasze stałe wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego pracujących z młodzieżą, dziećmi, osobami z niepełnosprawnościami, uchodźcami, migrantami, społecznościami przyjmującymi, dla organizacji działających na rzecz praw kobiet, a także dla innych grup szczególnie wrażliwych. Pragnę podkreślić, że będę nadal pracować – ze wsparciem delegatur UE i za pośrednictwem sieci lokalnych – nad kierowaniem funduszy UE do organizacji lokalnych i oddolnych, ze szczególnym uwzględnieniem inicjatyw związanych z młodzieżą, takich jak unijni ambasadorowie młodzieży w naszym sąsiedztwie. Nie będę również unikać kwestii związanych z ochroną tych wartości i zasad – będę poruszać je w sposób otwarty i konstruktywny w kontekście regularnego dialogu politycznego.

Podobnie zamierzam również skupić się na programach wspierających walkę z korupcją, przejrzystość finansów publicznych, uczestnictwo demokratyczne, reformy prawne i instytucjonalne, a także budowanie zdolności. Unia dysponuje niezbędnymi do tego instrumentami. Przykładem mogą być operacje wsparcia budżetowego UE, które służą propagowaniu reform w obszarze finansów publicznych. Ponadto Komisja współpracuje z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Rada Europy, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), aby zapewnić ukierunkowaną pomoc przy opracowywaniu i wdrażaniu reform. Będę nadal współpracować z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, aby przeanalizować możliwości poprawy przejrzystości. Współpraca nad przejrzystością budżetu w ramach partnerstwa na rzecz otwartego budżetu jest doskonałym przykładem na to, jak można poprawić przejrzystość finansów publicznych.

Ponadto nasza współpraca finansowa z państwami trzecimi opiera się na podejściu opartym na prawach, co oznacza, że konieczne jest przestrzeganie przez naszych partnerów ich międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka oraz że istnieją rzetelne mechanizmy monitorowania zgodności. Będę monitorować skuteczność tych mechanizmów i w razie potrzeby będę gotowa do podjęcia działań.